

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

Julkaistu Helsingissä 15 päivänä joulukuuta 2020

967/2020

Laki

biopolttoaineista ja bionesteistä annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan biopolttoaineista ja bionesteistä annetun lain (393/2013) nimike, 1 ja 2 §, 3 §:n 2 momentti, 4–10 §, 12 §:n 2 ja 3 momentti, 16 ja 19 §, 22 §:n 1 momentin johdantokappale ja 4 kohta, 23 ja 24 §, 25 §:n 1 momentin 1 kohta, 30 §, 31 §:n 1 ja 2 momentti sekä 32, 34, 36 ja 39 §,

sellaisina kuin niistä ovat 2 § osaksi laissa 420/2019, 4 § osaksi laissa 388/2017 sekä 6 § ja 31 §:n 1 ja 2 momentti laissa 388/2017, sekä

lisätään lakiin uusi 2 a, 2 b, 5 a, 6 a ja 10 a § seuraavasti:

Laki

biopolttoaineista, bionesteistä ja biomassapolttoaineista

1 §

Lain soveltamisala

Tässä laissa säädetään biopolttoaineille, bionesteille ja biomassapolttoaineille asetettavista vaatimuksista ja vaatimustenmukaisuuden osoittamisesta.

2 §

Lain suhde muuhun lainsäädäntöön

Tätä lakia sovelletaan biopolttoaineisiin, bionesteisiin ja biomassapolttoaineisiin sen mukaan kuin biopolttoaineiden käytön edistämisestä liikenteessä annetussa laissa (446/2007), nestemäisten polttoaineiden valmisteverosta annetussa laissa (1472/1994), päästökauppalaissa (311/2011), lentoliikenteen päästökaupasta annetussa laissa (34/2010), eräiden polttoaineiden elinkaarenaikaisten kasvihuonekaasupäästöjen vähentämisestä annetussa laissa (170/2018) ja biopolttoöljyn käytön edistämisestä annetussa laissa (418/2019) säädetään.

Tätä lakia sovelletaan myös biopolttoaineisiin, bionesteisiin ja biomassapolttoaineisiin, joiden käyttöä tai tuotantoa koskevaan investointihankkeeseen on valtionavustuslain (688/2001) tai muun lain nojalla myönnetty valtionavustusta. Valtionavustuspäätöksessä voidaan tarkemmin määrätä, miten tämän lain kestävyyskriteerien täyttymisen osoittamista koskevaa 12–25 §:ää sovelletaan tuettavaan investointihankkeeseen, ja tuen saajan velvollisuudesta selvittää tuen myöntäjälle, miten kestävyyskriteerien täytyminen on osoitettu.

HE 70/2020
TaVM 30/2020
EV 146/2020

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2018/2001 (32018L2001); EUVL L 328, 21.12.2018, s. 82

Edellä 2 momentissa tarkoitettuun tuen saajaan ei kuitenkaan sovelleta tätä lakia, jos biomassapolttoaineita käytetään sähköä, lämmitystä ja jäähdytystä tuottavassa laitoksessa, jonka kokonaislämpöteho on alle:

- 1) 20 megawattia kiinteiden biomassapolttoaineiden tapauksessa; ja
- 2) 2 megawattia kaasumaisten biomassapolttoaineiden tapauksessa.

2 a §

Velvollisuus osoittaa biomassapolttoaineiden kestävyys

Jos toiminnanharjoittajalla ei ole muun lainsäädännön tai valtionavustuspäätöksen perusteella velvollisuutta osoittaa biomassapolttoaineiden kestävyyttä, on sen kuitenkin osoitettava, että biomassapolttoaineet täyttävät tässä laissa säädettyt kestävyyskriteerit, jos se käyttää niitä sähköä, lämmitystä ja jäähdytystä tuottavassa laitoksessa, jonka kokonaislämpöteho on vähintään:

- 1) 20 megawattia kiinteiden biomassapolttoaineiden tapauksessa; ja
- 2) 2 megawattia kaasumaisten biomassapolttoaineiden tapauksessa.

Tarkempia säännöksiä laitoksen kokonaislämpötehosta voidaan antaa valtioneuvoston asetuksella.

2 b §

Oikeus kestävyiden osoittamiseen

Huoltovarmuuskeskus voi osoittaa, että sen hankkimat biopolttoaineet, bionesteet ja biomassapolttoaineet täyttävät tässä laissa säädettyt kestävyyskriteerit.

3 §

Viranomaiset ja niiden tehtävät

— — — — —

Energiavirasto valvoo tämän lain noudattamista sekä hoitaa muut tässä laissa säädettyt tehtävät. Lisäksi Energiavirasto valvoo Euroopan komission hyväksymien vapaaehtoisten kansallisten ja kansainvälisten järjestelmien sertifiointielinten toimintaa.

4 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

- 1) *jätteellä* jätelain (646/2011) 5 §:ssä tarkoitettua jätettä lukuun ottamatta ainetta, jota on tarkoituksellisesti muunnettu, jotta se luettaisiin jätteeksi;
- 2) *tähteellä* ainetta, joka syntyy sellaisessa tuotantoprosessissa tai on sellaisen tuotantoprosessin lopputuote, jonka ensisijaisena tarkoituksena ei ole tämän aineen valmistaminen, ja jonka tuottamiseksi tuotantoprosessia ei ole tarkoituksellisesti muutettu;
- 3) *maataloudesta, vesiviljelystä, kalastuksesta ja metsätaloudesta suoraan peräisin olevilla tähteillä* tähteitä, joita syntyy suoraan maataloudessa, vesiviljelyssä, kalastuksessa ja metsätaloudessa; niihin eivät sisälly niihin liittyviltä teollisuudenaloilta tai jalostusteollisuudesta peräisin olevat tähteet;
- 4) *biomassalla* maataloudesta tai metsätaloudesta, niihin liittyviltä tuotannonaloilta taikka kalastuksesta tai vesiviljelystä peräisin olevien biologista alkuperää olevien tuotteiden, jätteiden ja tähteiden sekä teollisuus- ja yhdyskuntajätteiden biohajoavaa osaa;
- 5) *biopolttoaineella* biomassasta tuotettua nestemäistä liikenteessä käytettävää polttoainetta;

- 6) *bionesteellä* biomassasta muuhun energiakäyttöön kuin liikennettä varten tuotettua nestemäistä polttoainetta;
- 7) *biomassapolttoaineella* biomassasta tuotettuja kaasumaisia ja kiinteitä polttoaineita;
- 8) *biokaasulla* biomassasta tuotettuja kaasumaisia polttoaineita;
- 9) *raaka-aineella* biomassaa, joka käytetään biopolttoaineen, bionesteen tai biomassapolttoaineen tuottamisessa tai valmistuksessa;
- 10) *maatalousbiomassalla* maatalouden tuottamaa biomassaa;
- 11) *metsäbiomassalla* metsätalouden tuottamaa biomassaa;
- 12) *kulutukseen luovuttamisella* valmisteverotuslain (182/2010) 8 §:ssä tarkoitettua kulutukseen luovuttamista;
- 13) *toiminnanharjoittajalla* oikeushenkilöä tai luonnollista henkilöä, joka tuottaa, valmistaa, hankkii, tuo maahan, luovuttaa kulutukseen tai käyttää raaka-ainetta, biopolttoainetta, bionestettä, biomassapolttoainetta tai niitä sisältäviä polttoaineita tai joka tosiasiallisesti määrää mainitusta toiminnasta ja johon lakia sovelletaan 2, 2 a tai 2 b §:n nojalla;
- 14) *kestävyyskriteereillä* 5 a §:n 2 momentissa, 6, 6 a, 7–10 ja 10 a §:ssä säädettyjä biopolttoaineita, bionesteitä ja biomassapolttoaineita koskevia vaatimuksia;
- 15) *hankinta-alueella* maantieteellisesti määriteltä aluetta, josta on saatavilla luotettava ja riippumatonta tietoa ja jolla olosuhteet ovat riittävän yhdenmukaiset, jotta metsäbiomassan kestävyys ja lainmukaisuuteen liittyvä riski voidaan arvioida.

5 §

Kestävyyskriteerien soveltaminen

Biopolttoaineiden, bionesteiden ja biomassapolttoaineiden on täytettävä 6 §:ssä säädetty kestävyyskriteeri riippumatta siitä, onko raaka-aine tuotettu Euroopan unionin alueella vai sen ulkopuolella.

Maatalousbiomassasta tuotettujen biopolttoaineiden, bionesteiden ja biomassapolttoaineiden on täytettävä 7–9 §:ssä säädetty kestävyyskriteerit riippumatta siitä, onko raaka-aine tuotettu Euroopan unionin alueella vai sen ulkopuolella.

Metsäbiomassasta tuotettujen biopolttoaineiden, bionesteiden ja biomassapolttoaineiden on täytettävä 10 ja 10 a §:ssä säädetty kriteerit riippumatta siitä, onko raaka-aine tuotettu Euroopan unionin alueella vai sen ulkopuolella.

5 a §

Jätteet ja tähteet

Muista kuin maataloudesta, vesiviljelystä, kalastuksesta ja metsätaloudesta suoraan peräisin olevista jätteistä ja tähteistä tuotettujen biopolttoaineiden, bionesteiden ja biomassapolttoaineiden tulee täyttää ainoastaan 6 §:ssä säädetty kestävyyskriteeri.

Maatalousmaasta peräisin olevista jätteistä ja tähteistä tuotettujen biopolttoaineiden, bionesteiden ja biomassapolttoaineiden osalta tulee toiminnanharjoittajalla olla käytössä seuranta- tai hallintasuunnitelmat maan laatuun ja maaperän hiileen kohdistuviin vaikutuksiin puuttumiseksi.

6 §

Kasvihuonekaasupäästövähennys

Biopolttoaineen, liikennealalla kulutetun biokaasun ja bionesteen elinkaaren aikaisten kasvihuonekaasupäästöjen on oltava vähintään:

- 1) 50 prosenttia pienemmät kuin korvaavan fossiilisen polttoaineen kasvihuonekaasupäästöt, jos laitos oli toiminnassa 5 päivänä lokakuuta 2015 tai sitä ennen;

2) 60 prosenttia pienemmät kuin korvaavan fossiilisen polttoaineen kasvihuonekaasupäästöt, jos laitos aloitti toimintansa 6 päivän lokakuuta 2015 ja 31 päivän joulukuuta 2020 välisenä aikana; ja

3) 65 prosenttia pienemmät kuin korvaavan fossiilisen polttoaineen kasvihuonekaasupäästöt, jos laitos aloittaa toimintansa 1 päivänä tammikuuta 2021 tai sen jälkeen.

Biomassapolttoaineista tuotetun sähkön, lämmitysenergian ja jäähdytysenergian osalta elinkaaren aikaisten kasvihuonekaasupäästöjen on oltava vähintään:

1) 70 prosenttia pienemmät kuin korvaavan fossiilisen polttoaineen kasvihuonekaasupäästöt, jos laitos aloittaa toimintansa 1 päivän tammikuuta 2021 ja 31 päivän joulukuuta 2025 välisenä aikana; ja

2) 80 prosenttia pienemmät kuin korvaavan fossiilisen polttoaineen kasvihuonekaasupäästöt, jos laitos aloittaa toimintansa 1 päivänä tammikuuta 2026 tai sen jälkeen.

Jätteiden ja tähteiden ei katsota aiheuttavan elinkaarenaikaisia kasvihuonekaasupäästöjä ennen niiden keräämistä.

6 a §

Muut biomassapolttoaineista tuotettua sähköä koskevat vaatimukset

Jos biomassapolttoaineista tuotettu sähkö on tuotettu laitoksessa, jonka kokonaislämpöteho on vähintään 50 megawattia ja enintään 100 megawattia, tulee laitoksen sähkön tuotannon täyttää vähintään yksi seuraavista vaatimuksista:

1) tuotannossa sovelletaan tehokkaan yhteistuotannon teknologiaa;

2) tuotannossa noudatetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/75/EU mukaisten parhaita käytettävissä olevia tekniikoita (BAT) koskevien päätelmien vahvistamisesta suuria polttolaitoksia varten annetussa komission täytäntöönpanopäätöksessä (EU) 2017/1442 määritellyjä parhaaseen käytettävissä olevaan tekniikkaan liittyviä energiatehokkuustasoja; tai

3) tuotannossa sovelletaan biomassan hiilidioksidin talteenottoa ja varastointia.

Jos biomassapolttoaineista tuotettu sähkö on tuotettu laitoksessa, jonka kokonaislämpöteho on yli 100 megawattia, tulee laitoksen sähkön tuotannon täyttää vähintään yksi seuraavista vaatimuksista:

1) tuotannossa sovelletaan tehokkaan yhteistuotannon teknologiaa;

2) tuotannossa saavutetaan vähintään 36 prosentin sähköntuotannon nettohyötysuhde; tai

3) tuotannossa sovelletaan biomassan hiilidioksidin talteenottoa ja varastointia.

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitettuja vaatimuksia sovelletaan laitoksiin, jotka aloittavat toimintansa tai jotka muunnetaan biomassapolttoaineita hyödyntäviksi laitoksiksi 25 päivän joulukuuta 2021 jälkeen.

Sähkön erillistuotantolaitoksessa käytettyä biomassapolttoainetta ei kuitenkaan voi osoittaa kestäväksi, jos:

1) laitoksen pääpolttoaineena käytetään fossiilisia polttoaineita; ja

2) tehokkaan yhteistuotannon teknologian kustannustehokas soveltaminen on mahdollista energiatehokkuudesta, direktiivien 2009/125/EY ja 2010/30/EU muuttamisesta sekä direktiivien 2004/8/EY ja 2006/32/EY kumoamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2012/27/EU 14 artiklan mukaisesti toteutetun arvioinnin perusteella.

7 §

Biologinen monimuotoisuus

Maatalousbiomassa ei saa olla peräisin alueelta, joka tammikuussa vuonna 2008 tai sen jälkeen oli:

- 1) aarniometsä tai muu puustoinen maa, jossa ei näy selviä merkkejä ihmisen toiminnasta ja jossa ekologiset prosessit eivät ole merkittävästi häiriintyneet;
- 2) biologisesti erittäin monimuotoinen metsä tai muu puustoinen maa, joka on lajirikasta ja huonontumatonta tai jonka toimivaltainen viranomais on yksilöinyt erityisen monimuotoiseksi, ellei esitetä näyttöä siitä, että raaka-aineen tuotanto ei haittaa luonnonsuojelutarkoitusta;
- 3) luonnonsuojelualue, jolle esitetä näyttöä siitä, että raaka-aineen tuotanto ei haittaa alueen suojelutarkoitusta; tai
- 4) yli hehtaarin suuruinen biologisesti erityisen monimuotoinen ruohoalue.

8 §

Maankäytön muutos

Maatalousbiomassa ei saa olla peräisin alueelta, jonka maankäyttömuoto on muuttunut pysyvästi vuoden 2008 tammikuun jälkeen, jos alue oli:

- 1) kosteikko;
- 2) pysyvästi metsän peittämä alue;
- 3) metsä, jolla latvuspeittävyys on 10–30 prosenttia, ellei esitetä näyttöä siitä, että 6 §:ssä säädetty kasvihuonekaasupäästövähennys toteutuu maankäyttömuodon muutoksesta aiheutuvasta hiilivarannon muutoksesta huolimatta.

9 §

Turvemaiden kuivattaminen

Maatalousbiomassa ei saa olla peräisin aiemmin kuivattamattomalta turvemaalta, jonka kuivatus on tapahtunut vuoden 2008 tammikuun jälkeen.

10 §

Metsäbiomassaa koskevat kriteerit

Metsäbiomassan tulee olla peräisin valtiosta, jossa voimassa olevalla kansallisella lainsäädännöllä ja käytössä olevilla seuranta- ja täytäntöönpanojärjestelmillä varmistetaan seuraavien kriteerien täyttyminen:

- 1) hakkuiden laillisuus;
- 2) metsän uudistaminen hakatuilla alueilla;
- 3) luonnonsuojelutarkoitukseen osoitettujen alueiden suojelu;
- 4) maaperän laadun ja biologisen monimuotoisuuden säilyttäminen hakkuiden yhteydessä; ja
- 5) metsän pitkän aikavälin tuotantokapasiteetin ylläpito ja parantaminen.

Jos 1 momentissa tarkoitettu valtiosta ei ole saatavissa näyttöä mainitussa momentissa tarkoitettujen kriteerien täyttymisestä, voidaan metsäbiomassan kestävyys osoittaa hankinta-alueen tasolla. Tällöin on osoitettava, että hankinta-alueella on käytössä hallintajärjestelmiä, joilla varmistetaan 1 momentissa tarkoitettujen kriteerien täyttyminen hankinta-alueella.

10 a §

Maankäyttöä, maankäytön muutosta ja metsätaloutta koskevat vaatimukset

Metsäbiomassasta tuotetut biopolttoaineet, bionesteet ja biomassapolttoaineet täyttävät maankäyttöä, maankäytön muutosta ja metsätaloutta koskevat vaatimukset, jos metsäbiomassa on peräisin valtiosta tai alueellisen taloudellisen yhdentymisen organisaatiosta, joka:

1) on ilmastonmuutosta koskevaan Yhdistyneiden Kansakuntien puitesopimukseen liittyvän Pariisin sopimuksen (SopS 76/2016) osapuoli; ja

2) on antanut ilmastonmuutosta koskevaan Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimukseen (SopS 61/1994) kansallisesti määritellyn panoksen; tai

3) soveltaa korjuualueella kansallista lainsäädäntöä hiilivarantojen ja -nielujen säilyttämiseksi ja parantamiseksi.

Jos 1 momentissa tarkoitettujen vaatimusten täyttymisestä ei ole saatavissa näyttöä, voidaan maankäyttöä, maankäytön muutosta ja metsätaloutta koskevien vaatimuksien täyttyminen osoittaa hankinta-alueen tasolla. Tällöin on osoitettava, että hankinta-alueella on käytössä hallintajärjestelmiä, joilla varmistetaan, että metsän hiilivarannot ja -nielut säilytetään tai niitä vahvistetaan pitkällä aikavälillä.

12 §

Toiminnanharjoittajan kestävyysjärjestelmää koskevat vaatimukset

—————
Toiminnanharjoittajan kestävyysjärjestelmän perusteella:

1) lasketaan biopolttoaine-, bioneste- tai biomassapolttoaine-erän kasvihuonekaasupäästövähennys ja selvitetään, että erä täyttää 6 §:ssä säädetyn kestävyyskriteerin, tai lasketaan raaka-aine-erän kasvihuonekaasupäästö;

2) selvitetään, että raaka-aineiden alkuperä täyttää 5 a §:n 2 momentissa ja 7–10 ja 10 a §:ssä säädetty kestävyyskriteerit;

3) selvitetään, että 6 a §:ssä säädetty muut biomassapolttoaineista tuotettua sähköä koskevat vaatimukset täyttyvät.

Toiminnanharjoittajan kestävyysjärjestelmään sisältyy ainetase, johon kirjataan seoksesta poistettuja ja siihen lisättyjä kestävyyskriteerien soveltamiseen vaikuttavilta ominaisuuksiltaan (*kestävyysominaisuuksiltaan*) toisistaan poikkeavia biopolttoaine-, bioneste- tai biomassapolttoaine-eriä taikka raaka-aine-eriä koskevat tiedot. Bionesteitä tai biomassapolttoaineita käyttävillä laitoksilla ainetaseella seurataan lisäksi bioneste- ja biomassapolttoaine-eristä tuotetun sähkön, lämmön ja jäähdytyksen määriä. Ainetaseessa seoksesta poistettujen ja siihen lisättyjen erien kestävyysominaisuuksien ja määrien on vastattava toisiaan.

—————

16 §

Hyväksymispäätöksen voimassaolon päättyminen

Energiavirasto voi päättää, että hyväksyminen lakkaa olemasta voimassa, jos biopolttoaineiden, bionesteiden, biomassapolttoaineiden, raaka-aineiden tai niitä sisältävien polttoaineiden tuotanto, valmistus, maahantuonti, kulutukseen luovuttaminen tai käyttäminen on ollut keskeytyneenä toiminnanharjoittajasta riippuvasta syystä yhtäjaksoisesti vähintään vuoden, jollei toiminnanharjoittajan kestävyysjärjestelmä ole edelleen tarpeen 2 §:n 2 momentissa tarkoitetun valtionavustuspäätöksen kannalta.

Energiaviraston on päätettävä, että hyväksymispäätös lakkaa olemasta voimassa, jos toiminnanharjoittaja sitä hakee.

19 §

Hyväksymispäätöksen siirto

Energiaviraston on siirrettävä hyväksymispäätös toiselle toiminnanharjoittajalle, jos toiminnanharjoittajan kestävyysjärjestelmä siirtyy kokonaisuudessaan toiselle toiminnanharjoittajalle. Siirtämistä varten toiminnanharjoittajan on kirjallisesti ilmoitettava Energi-

avirastolle kestävyysjärjestelmän siirtymisestä sekä toimitettava tarpeelliset tiedot siirron saajasta ja tämän suostumus siirtoon.

Siirron saaja vastaa toiminnanharjoittajalle tässä laissa säädettyistä velvollisuuksista ja on oikeutettu antamaan kestävyystodistuksia 23 §:n nojalla hyväksymispäätöksen siirtöpäivästä.

Jos siirron syynä on sulautuminen, vastaa siirron saaja tässä laissa säädettyistä velvollisuuksista ja on oikeutettu antamaan kestävyystodistuksia 23 §:n nojalla sulautumisen täytäntöönpanopäivästä.

Päätettäessään hyväksymispäätöksen siirtämisestä Energiaviraston on samalla tarkistettava hyväksymispäätöstä 14 §:n 2 momentissa mainittujen seikkojen osalta.

Tarkempia säännöksiä siirtämistä koskevasta ilmoituksesta voidaan antaa valtioneuvoston asetuksella.

22 §

Toiminnanharjoittajan ilmoitusvelvollisuus

Toiminnanharjoittajan on viipymättä ilmoitettava Energiavirastolle:

— — — — —
4) yli vuoden kestävästä katkoksesta toiminnanharjoittajan kestävyysjärjestelmässä tarkoitettujen biopolttoaineiden, bionesteiden, biomassapolttoaineiden, raaka-aineiden tai niitä sisältävien polttoaineiden tuotannossa, valmistuksessa, maahantuonnissa, kulu-
tukseen luovuttamisessa tai käyttämisessä.
— — — — —

23 §

Kestävyystodistukset

Toiminnanharjoittaja, jonka kestävyysjärjestelmä on hyväksytty tässä luvussa säädetyllä tavalla lainvoimaisella päätöksellä ja joka noudattaa tässä luvussa säädettyjä vaatimuksia ja hyväksymispäätöksen määräyksiä, saa antaa biopolttoaine-, bioneste-, biomassapolttoaine- ja raaka-aine-erästä kestävyystodistuksen osoituksena kestävyyskriteerien täyttymisestä.

Toiminnanharjoittaja saa antaa kestävyystodistuksen 13 §:n mukaisen hakemuksen tai 17 §:n mukaisen muutoshakemuksen jättämisen jälkeen tuotetusta, valmistetusta, hankitusta, maahan tuodusta, kulu- tai käyttöön luovutetusta tai käytetystä biopolttoaine-, bioneste-, biomassapolttoaine- ja raaka-aine-erästä, jos toiminnanharjoittaja pystyy osoittamaan, että sillä on ollut käytössä asianmukaiset menettelyt kestävyyskriteerien täyttymisen varmistamiseksi ja erä on luotettavasti kirjattu ainetaseeseen.

Tarkempia säännöksiä kestävyystodistuksesta voidaan antaa valtioneuvoston asetuksella.

24 §

Vapaaehtoiset järjestelmät

Toiminnanharjoittaja, joka on sertifioitu tai hyväksytty Euroopan komission hyväksymän vapaaehtoisen kansallisen tai kansainvälisen järjestelmän mukaisesti, voi osoittaa biopolttoaine-, bioneste-, biomassapolttoaine- ja raaka-aine-erien kestävyyskriteerien täyttymisen järjestelmän mukaisesti annetuilla todistuksilla tai tiedoilla siltä osin kuin komissio on katsonut järjestelmän sisältävän 6 §:n soveltamisen kannalta tarkkaa tietoa tai osoittavan biopolttoaine-, bioneste-, biomassapolttoaine- tai raaka-aine-erän täyttävän 5 a §:n 2 momentissa, 7–10 ja 10 a §:ssä säädetty kestävyyskriteerit ja muilta osin sen mukaan kuin tässä luvussa säädetään.

25 §

Tietojen säilyttäminen valvontaa varten

Kestävyystodistus hyväksytään osoitukseksi kestävyyskriteerien täyttymisestä, jos toiminnanharjoittaja säilyttää:

1) toiminnanharjoittajan kestävyysjärjestelmään kuuluvan aineiston biopolttoaine-, bioneste-, biomassapolttoaine- ja raaka-aine-eristä sekä annettuja kestävyystodistuksia koskevat tiedot, kunnes viisi vuotta on kulunut siitä, kun kyseinen biopolttoaine-, bioneste- tai biomassapolttoaine-erä on käytetty tai luovutettu kulutukseen tai raaka-aine-erä on luovutettu edelleen; sekä

— — — — —

30 §

Todentajaksi hyväksymistä koskevan päätöksen muuttaminen ja peruuttaminen

Energiavirasto voi muuttaa todentajaksi hyväksymistä koskevassa päätöksessään määriteltä pätevyysaluetta. Pätevyysalueen muuttamiseen sovelletaan, mitä 26 §:ssä ja 27 §:n 1 momentissa säädetään todentajaksi hyväksymisestä ja sen edellytyksistä. Energiavirasto voi myös muuttaa päätöksessä annettua määräystä, jos se on tarpeen sen varmistamiseksi, että todentajan tehtävät suoritetaan asianmukaisesti. Määräyksen muuttamiseen sovelletaan, mitä 27 §:n 2 momentissa säädetään. Pätevyysalueen ja määräyksen muuttamista koskeva asia voi tulla vireille myös todentajan hakemuksesta.

Jos todentaja ei täytä 26 tai 27 §:ssä säädettyjä edellytyksiä taikka toimii olennaisesti tämän lain, sen nojalla annettujen säännösten tai hyväksymispäätöksen määräysten vastaisesti, Energiavirasto voi antaa todentajalle huomautuksen tai varoituksen.

Energiavirasto voi peruuttaa todentajaksi hyväksymistä koskevan päätöksen, jos:

1) hakemuksessa tai sen liitteessä on annettu virheellisiä tai puutteellisia tietoja, jotka ovat olennaisesti vaikuttaneet päätökseen liittyvään harkintaan;

2) todentaja ei enää täytä todentajaksi hyväksymisen edellytyksiä taikka todentaja on olennaisella tavalla laiminlyönyt tai rikkonut tässä laissa säädettyä velvollisuutta tai rajoitusta taikka päätöksessä annettua määräystä eivätkä todentajalle annetut huomautukset ja varoitukset ole johtaneet toiminnassa esiintyneiden puutteiden korjaamiseen.

Energiaviraston on peruutettava todentajaksi hyväksymistä koskeva päätös, jos todentaja tekee asiaa koskevan hakemuksen.

31 §

Kestävyyskriteeriselvitys

Toiminnanharjoittajan tulee laatia selvitys niiden biopolttoaine-, bioneste- ja biomassapolttoaine-erien kestävyyskriteerien täyttymiseen liittyvistä seikoista (*kestävyyskriteeriselvitys*), joita se on kalenterivuoden aikana Suomessa tuottanut, valmistanut, luovuttanut kulutukseen tai käyttänyt, sekä toimittaa selvitys Energiavirastolle kalenterivuotta seuraavan vuoden maaliskuun loppuun mennessä.

Kestävyyskriteeriselvityksessä tulee ilmoittaa 1 momentissa tarkoitettujen biopolttoaine-, bioneste- ja biomassapolttoaine-erien raaka-aineita koskevat tiedot, näiden erien sisältämät biopolttoaine-, bioneste- ja biomassapolttoainemäärät sekä kestävyyskriteerien täyttymisen osoittamista koskeva tieto. Lisäksi kestävyyskriteeriselvityksessä tulee ilmoittaa bionesteistä ja biomassapolttoaineista tuotetun sähkön, lämmön ja jäähdytyksen määrät. Kestävyyskriteeriselvitykseen tulee liittää jäljennös tarkastuskertomuksesta tai vastaavat tarkastusta koskevat tiedot.

— — — — —

32 §

Tiedonsaantioikeus

Energiavirastolla on oikeus saada tämän lain säännösten noudattamisen valvontaa varten tarpeelliset tiedot toiminnanharjoittajalta.

Energiavirastolla on oikeus salassapitosäännösten estämättä saada toisilta viranomaisilta ja muilta julkista hallintotehtävää hoitavilta tämän lain säännösten noudattamisen valvontaa varten välttämättömiä tietoja toiminnanharjoittajaa koskevista seikoista, joilla on olennaista merkitystä toiminnanharjoittajan kestävyysjärjestelmän hyväksymisen edellytysten arvioinnin ja hyväksymisen sekä kestävyyskriteeriselvityksessä annettujen tietojen arvioinnin kannalta.

Todentajat ovat salassapitosäännösten estämättä velvollisia antamaan todentajien yhteistoiminnan kannalta tarpeellisia tietoja toisilleen sekä valvonnan kannalta tarpeellisia tietoja Energiavirastolle.

Energiavirastolla on oikeus saada Euroopan komission hyväksymien vapaaehtoisten kansallisten ja kansainvälisten järjestelmien sertifiointielimiltä valvonnan kannalta tarpeelliset tiedot.

34 §

Energiaviraston tarkastusoikeus

Energiavirastolla on oikeus päästä tiloihin ja alueille, joita toiminnanharjoittaja hallitsee taikka joilla biopolttoaineita, bionesteitä, biomassapolttoaineita tai raaka-aineita tuotetaan, valmistetaan tai käytetään, jos se on tässä laissa tarkoitetun valvonnan kannalta tarpeen, sekä tehdä siellä tarkastuksia ja ryhtyä muihin valvonnan edellyttämiin toimenpiteisiin. Tarkastuksessa on noudatettava, mitä hallintolain 39 §:ssä säädetään. Tarkastuksessa voi olla läsnä myös muun viranomaisen edustajia.

Pysyväisluonteiseen asumiseen tarkoitettuihin tiloihin valvontatoimenpiteet voidaan ulottaa vain, jos on syytä epäillä, että on tehty rikoslain (39/1889) 16 luvun 8 §:ssä, 30 luvun 1 §:ssä tai 33 luvun 1 §:ssä tarkoitettu rikos, ja tarkastus on välttämätön tarkastuksen kohteena olevien seikkojen selvittämiseksi.

Toiminnanharjoittajan ja muun tarkastuksen kohteena olevan tulee avustaa Energiavirastoa tarkastuksen suorittamisessa.

Energiavirastolla on tarkastusta suorittaessaan oikeus ottaa toiminnanharjoittajan kestävyysjärjestelmää koskevat asiakirjat tai niistä laadittu jäljennös, biopolttoaineiden, bionesteiden ja biomassapolttoaineiden sekä raaka-aineiden kestävyyskriteerien täyttymistä koskeva aineisto tai siitä laadittu jäljennös sekä muuta tarkastettavaa aineistoa haltuunsa, jos se on tarkastuksen tavoitteiden toteuttamisen kannalta välttämätöntä. Aineisto tulee viipymättä palauttaa, kun tarkastus ei enää edellytä aineiston hallussapitoa.

36 §

Virka-apu

Poliisin velvollisuudesta antaa virka-apua säädetään poliisilaissa (872/2011). Tulliviranomaiset ovat toimialallaan velvollisia antamaan virka-apua tämän lain sekä sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten noudattamisen valvomiseksi.

Muutoksenhaku

Energiaviraston 14 §:ssä, 15 §:n 2 momentissa, 16, 17, 19 ja 27 §:ssä, 30 §:n 1 momentissa ja 38 §:ssä tarkoitettuun päätökseen saa vaatia oikaisua. Oikaisuvaatimuksesta säädetään hallintolaissa.

Muutoksenhausta hallintotuomioistuimeen säädetään oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetussa laissa (808/2019).

Päätökseen, jolla Energiavirasto on päättänyt olla antamatta ennakotiedon, ei kuitenkaan saa hakea muutosta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2021.

Sen estämättä, mitä 23 §:ssä säädetään, toiminnanharjoittaja voi osoittaa jo ennen 13 §:n mukaisen hyväksymishakemuksen tai 17 §:n mukaisen muutoshakemuksen jättämistä vuoden 2021 aikana tuotetut, valmistetut tai käytetyt biomassapolttoaine-erät ja niiden raaka-aine-erät kestäväksi, jos se toimittaa hakemuksen Energiavirastolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2021 ja pystyy osoittamaan, että sillä on ollut käytössä asianmukaiset menettelyt kestävyyskriteerien täyttymisen varmistamiseksi ja erä on luotettavasti kirjattu ainetaseeseen. Toiminnanharjoittaja on kuitenkin voinut hankkia tai tuoda maahan kyseiset biomassapolttoaine-erät tai niiden raaka-aine-erät jo ennen vuotta 2021.

Toiminnanharjoittajan, jolla on tämän lain voimaan tullessa Energiaviraston hyväksymä kestävyysjärjestelmä, tulee noudattaa tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä kestävyuden osoittamisessa 30 päivään kesäkuuta 2021. Toiminnanharjoittaja voi kuitenkin toimittaa Energiavirastolle 17 §:n mukaisen muutoshakemuksen tämän lain voimaantulosta lähtien.

Kestävyyskriteeriselvitys on ensimmäisen kerran toimitettava Energiavirastolle vuoden 2021 aikana sähkön, lämmityksen ja jäähdytyksen tuotannossa käytetyistä biomassapolttoaine-eristä.

Helsingissä 11 päivänä joulukuuta 2020

Tasavallan Presidentti

Sauli Niinistö

Elinkeinoministeri Mika Lintilä